

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215919
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215919.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. E., P.. X.X.XXXX, Y. Š. XXX, o zaplatenie 3.663,11 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/131/2018-175 zo 4.5.2020, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, vo výroku o splatnosti pohľadávky a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.845,74 eur so zmluvným úrokom vo výške 13,90 % ročne zo sumy 3.663,11 eur od 17.8.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.663,11 eur od 23.8.2018 do zaplatenia mesačnými splátkami vo výške 150,- eur vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky počnúc právoplatnosťou rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 7.4.2015 na diaľku elektronicky prostredníctvom internetbankingu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver na splatenie jeho záväzkov vo výške 4.700,- eur. Žalobca podaním zo dňa 13.6.2018 upozornil žalovaného na výšku omeškaných splátok v sume 106,14 eur s výzvou na jej uhradenie. Zároveň žalovaného upozornil, že ak nedôjde k uhradeniu dlžnej čiastky, uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 OZ a požiada ho o zaplatenie celej svojej pohľadávky. Keďže žalovaný omeškané splátky neuhradil, žalobca podaním zo dňa 16.8.2018 oznámil žalovanému rozhodnutie o predčasnej splatnosti úveru s výzvou na úhradu zostatku nesplatennej časti v celkovej výške 3.918,33 eur, ktorá pohľadávka žalobcu pozostávala z nesplatennej istiny úveru po započítaní realizovaných úhrad vo výške 3.663,11 eur, kapitalizovaného zmluvného úroku ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru po započítaní realizovaných úhrad vo výške 176,89 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania z nezaplatených splátok ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 2,- eur a z nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 3,74 eur vrátane zmluvného úroku z nezaplatennej istiny vo výške 13,90 % od 17.8.2018 do zaplatenia, ako aj zákonného úroku z omeškania z istiny a kapitalizovaného zmluvného úroku.

3. Ohľadom nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení úveru uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení s poukazom na § 502 ods. 1 a 3 a § 499 a § 497 Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu prvej inštancie s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax a uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.7.2019, vzniká veriteľovi nárok na zaplatenie dohodnutých zmluvných úrokov aj po dobe dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti. Zo záverov uznesenia NS SR tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Tomuto záveru zodpovedá aj rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 14.6.2018 pod sp. zn. 4Co/20/2017, podľa ktorého je úrok v podstate odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov. Preto súd priznal žalobcovi aj zmluvný úrok z nesplatenej istiny úveru aj po vyhlásení jeho predčasnej splatnosti do doby jej úplného splatenia. Zároveň vyhovel žalobe o zaplatenie nesplatenej istiny úveru vo výške 3.663,11 eur, ďalej o zaplatenie zmluvného úroku splatného do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru vo výške 176,89 eur, ako aj úroku z omeškania z nezaplatených splátok úveru splatných do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru vo výške 2,- eur a poplatku za poistenie vo výške 3,74 eur. Keďže žalovaný bol povinný nesplatenú časť úveru zaplatiť na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 16.8.2018 doručenej dňa 21.8.2018 bezodkladne, teda v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, najneskôr do 22.8.2018, súd vyhovel žalobe aj v časti o zaplatenie zákonného úroku z omeškania určeného v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. z nesplatenej istiny úveru od 23.8.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti v uplatnenom zákonnom úroku z omeškania žalobu zamietol, keďže úrok z úveru v danom prípade vo výške 176,89 eur nemožno úročiť ďalším úrokom z omeškania, preto žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania z kapitalizovaného zmluvného úroku odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru ako nedôvodnú zamietol.

4. O trovách konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

5. S poukazom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného a sumu ním splácaných záväzkov umožnil žalovanému predmetnú pohľadávku splácať mesačnými splátkami po 150,- eur vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca pod stratou výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky.

6. Proti rozsudku voči výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a voči výroku o splatnosti pohľadávky, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

8. K nároku veriteľa na úrok z omeškania zo zmluvného úroku ku dňu zosplatnenia žalobca uviedol, že keďže zmluvné úroky ku dňu zosplatnenia celého dlhu boli vyčíslené pevnou sumou, ktorá pripadá na časť anuitných splátok neuhradených dlžníkom, pripadajúca na zmluvný úrok, naakumulovanú ku dňu zosplatnenia a táto sa ďalej po zosplatnení celého dlhu nenavyšuje, nejde ohľadom nároku na tento úrok z omeškania o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá ma zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov veriteľov ohľadom príslušenstva. Nárok na úrok z omeškania zo zmluvného úroku ku dňu zosplatnenia je nárokom, ktorý predpokladá aj ust. § 497 Obchodného zákonníka a žiadne zákonné ustanovenie tento nárok svojím znením nespochybuje. K uplatneniu úroku z omeškania zo zmluvného úroku vyčísleného ku dňu zosplatnenia úveru žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky.

9. K splatnosti pohľadávky uviedol, že súd priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach po 150,- eur postupoval v rozpore so zákonom, keď rozhodnutie musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Konštatoval, že pri určení mesačnej splátky vo výške 150,- eur bude žalovaný splácať iba istinu viac než 2 roky, pričom nie je možné prihliadnuť len na finančnú situáciu žalovaného, pretože žalobca má právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol

priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný neprejavil žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť. V predmetnom prípade neboli naplnené odôvodnené dôvody pre priznanie plnenia v splátkach, zohľadňujúc výšku dlhu, ako aj ľahostajný prístup žalovaného k plneniu si svojich zmluvných povinností. Ide o skutočnosti, ktoré sú v rozpore s povolením splátok. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprimerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, výrok o splatnosti pohľadávky, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Predovšetkým nemožno pochybovať o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným založeného predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 7.4.2015, ktorá je teda spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou podriadenou tiež režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, teda na ktorú bez pochybnosti dopadajú normy spotrebiteľského práva.

15. Žalobca v odvolaní namietal právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo z príslušenstva, čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd sa s uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie stotožňuje.

17. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že Občiansky zákonník jednoznačne rozoznáva úroky a úroky z omeškania. Zmluvnými úrokmi pritom nazývame vopred dohodnutú odplatu za užívanie istiny, ktorá prichádza do úvahy len pri peňažných pohľadávkach.

19. Úroky vo všeobecnosti predstavujú hodnotu peňazí. Ich výška závisí v zásade od dohody zmluvných strán.

20. Úroky z omeškania sú majetkovou sankciou za oneskorené splatenie peňažnej pohľadávky. Zákonná definícia príslušenstva pohľadávky, obsiahnutá v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy, vrátane zmluvy o úvere, pričom zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka ani Obchodného zákonníka nemožno vyvodiť právo veriteľa na príslušenstvo z príslušenstva.

21. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Českej republiky v rozsudku so sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý pre blízkosť vtedajšej právnej úpravy nie je dôvod nezohľadniť. Podľa tohto rozsudku peňažný záväzkový právny vzťah môže byť buď vzťahom hlavným alebo vedľajším. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí. Vedľajším

peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už dospelé úroky. Tým, že včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo zapovedané už podľa tradícií rímskeho práva. Citované rozhodnutie je v súlade so závermi uvedenými aj v rozsudku Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Odo 689/2006, pričom ide o závery, z ktorých rozhodovacia prax súdov ČR konštantne vychádza (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Odo 21/2002 zo dňa 14.04.2004, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Odo 1170/2003 zo dňa 31.08.2004, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 20 Cdo 1258/2005 zo dňa 21.09.2005, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Odo 919/2006 zo dňa 30.08.2006, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 1797/2007 zo dňa 23.05.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Cdo 1946/2007 zo dňa 25.06.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 21 Cdo 3161/2006 zo dňa 30.10.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 286/2008 zo dňa 22.04.2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Odo 1032/2006 zo dňa 18.06.2008, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Cdo 2865/2007 zo dňa 24.09.2008, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 23 Cdo 1788/2007 zo dňa 26.02.2009, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 1610/2007 zo dňa 21.05.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Cdo 903/2008 zo dňa 30.06.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Cdo 2041/2008 zo dňa 22.07.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 601/2008 zo dňa 08.06.2011, rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 31 Cdo 2036/2009 zo dňa 17.08.2011, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 28 Cdo 685/2011 zo dňa 28.03.2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 28 Cdo 3807/2011 zo dňa 28.03.2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 23 Cdo 747/2011 zo dňa 27.07.2012).

22. Tvrdenie, že by výklad smerujúci k zákazu anatocizmu podľa platného práva bol neústavný, vyvrátil Ústavný súd ČR v uznesení sp. zn. I. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008.

23. V kontexte uvedeného, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie ustálil, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je, ako odvolací súd uviedol už vyššie, v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. V zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Teda zákon rozlišuje medzi pohľadávkou a úrokmi, resp. úrokmi z omeškania, ktoré sú zahrnuté v rámci jej príslušenstva. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá.

24. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

25. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R 117/1967).

26. Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania vypovedal, že okrem tohto úveru spláca hypotekárny úver s mesačnou splátkou cez 800,- eur. Poukázal na to, že predmetný úver nie je schopný splácať s poukazom na jeho platobnú neschopnosť, keďže prišiel o zamestnanie. V súčasnosti spolu s manželkou u žalobcu splácajú iba jeden úver. Okrem tohto úveru splácajú aj predchádzajúce úvery X. a hypotéku

poskytnutú nebankovým subjektom. Uviedol, že nemá v úmysle sa splácania tohto záväzku zbaviť. Momentálne však je v nepriaznivej finančnej situácii, keďže mal úraz, 5 mesiacov bol PN, preto až v súčasnej dobe je schopný opätovne si hľadať nové zamestnanie.

27. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá mu neumožňuje splniť dlžnú sumu jednorazovo, a preto žiadal o možnosť splatiť dlžnú sumu v splátkach.

28. V zásade možno vziať za preukázanú ťaživú sociálnu situáciu žalovaného.

29. Ako vyplýva z výpovede žalovaného, je si vedomý existencie dlhu voči žalobcovi, má snahu a záujem svoj dlh splniť podľa svojich možností a schopností.

30. Vzhľadom na finančnú, sociálnu situáciu žalovaného by povinnosť jednorazového splatenia dlhu mohla ohroziť schopnosť uspokojovať jeho základné životné potreby ako aj životné potreby jeho rodiny. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je žalovanému s ohľadom na jeho finančnú, sociálnu, rodinnú situáciu dôvodné s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP umožniť splniť dlh v dlhšom časovom horizonte, nie jednorazovo.

31. Povolením splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania, len v dlhšom časovom horizonte. V prípade, že žalovaný svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovaného, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnil riadne a včas. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Povolenie splácať dlh v splátkach nebude spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je obchodnou spoločnosťou so základným imanom vo výške 226.772.938,- eur so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu.

32. Výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, ak poskytol ochranu slabšej zmluvnej strane, ktorou žalovaný ako spotrebiteľ nesporne je, nakoľko sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie dlhu vo výške 3.845,74 eur spolu s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce.

33. S ohľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že umožnenie splatiť dlh v mesačných splátkach po 150,- eur, je s ohľadom na situáciu žalovaného, výšku dlhu a pomery žalobcu v danom prípade dôvodné, správne.

34. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

35. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, vo výroku o splatnosti pohľadávky, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť písané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).